

3. Труд [Электронный ресурс] / Национальный статистический комитет Республики Беларусь – 2019. Режим доступа – <http://belstat.gov.by/homep/ru/indicators/labor>. - Дата доступа: 08.01.2019.

4. Чеплянский А. Предложение труда в сельском хозяйстве и факторы, его определяющие / А. Чеплянский // Аграрная экономика. – 2016. – № 4. – С. 49-54.

5. Экономика организаций и отраслей агропромышленного комплекса. В 2 кн. Кн. 1 / Гусаков, В.Г. [и др.]; под общ. ред. акад. Гусакова В.Г. – Минск : Беларус. Наука, 2017. – 891 с.

6. Государственная программа развития аграрного бизнеса в Республике Беларусь на 2016-2020 годы: в ред. постановлений Совмина от 30.12.2016 N 1129, от 01.02.2017 N 87.

МІСЦЕ АУДИТУ В СИСТЕМІ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ

***МУРАШКО Б.М., СТУДЕНТ*,
ГОЛОВКО А.Ю., СТУДЕНТКА,***

***ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Контроль – важлива функція управління. Це об'єктивне явище в економічному житті суспільства, а у сфері управління фінансовими ресурсами – невід'ємна частина системи регулювання фінансовими відносинами. Фінансовий контроль поділяється на державний, відомчий, місцевих органів самоврядування, аудит (недержавний), внутрішній.

Відповідно Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність», аудит фінансової звітності – це «аудиторська послуга з перевірки даних бухгалтерського обліку і показників фінансової звітності та/або консолідованої фінансової звітності юридичної особи або представництва іноземного суб'єкта господарювання, або іншого суб'єкта, який подає фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність групи, з метою висловлення незалежної думки аудитора про її відповідність в усіх суттєвих аспектах вимогам національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку, міжнародних стандартів фінансової звітності або іншим вимогам» [1].

Аудит спрямований на забезпечення майнових інтересів як конкретних осіб: власників, інвесторів, юридичних осіб, їх кредиторів,

* Науковий керівник – Бірченко Н.О., к.е.н.

так і інших осіб, які використовують фінансову звітність перевірених осіб.

Аудиторський контроль здійснюється поряд із державним, місцевим, відомчим фінансовим контролем та контролем власника. Вони мають різні завдання та об'єкти, але мають багато спільного у прийомах та кінцевій меті – зміцнення фінансової дисципліни.

Об'єктами державного, місцевого та відомчого контролю є централізовані грошові фонди, фінансові потоки держави та місцевого самоврядування та інше, аудиту – переважно децентралізовані. Відмінності є і в методах контролю. Для органів державного, місцевого та відомчого контролю – це ревізії, тематичні перевірки, для аудиторських фірм та аудиторів – аудиторська перевірка.

Аудиторський контроль є головною складовою в механізмі детінізації економіки, так як пов'язаний із такою суспільною сферою діяльності держави, як виявлення порушень фінансової дисципліни, інших відхилень від норми, тобто протидією правопорушенням. Кінцевою метою аудиту, як будь-якої іншої форми фінансового контролю, є не тільки підтвердження достовірності фінансової звітності, а й випадки спростування відповідності фінансових звітів закону через виявлення різноманітних правопорушень, і вжиття заходів, спрямованих на їх припинення, покращання бухгалтерського чи податкового обліку, податкової дисципліни, тобто усунення факторів, що призводять до вчинення адміністративно-правових деліктів порушень фінансової дисципліни, інших тіньових проявів.

Найголовнішими принципами роботи в діяльності аудитора є економічна свобода, в тому числі і в підприємництві, правомірність, незалежність, компетентність, секретність та інші. Аудиторські перевірки представлені різними типами звітів та документів, в ході виконання фінансового контролю. Так, наприклад в ході аудиторської перевірки перевіряються такі показники фінансової документації як вірність складання фінансової звітності, правдивість наданих даних.

Таким чином, аудит як форма фінансового контролю являє собою незалежну перевірку фінансової звітності суб'єкта підприємницької діяльності, яка здійснюється в суворій відповідності до законодавства про дану діяльність.

Література.

1. Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність: Закон України від 21.12.2017 № 2258-VIII: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2258-19>.

2. Голов С.Ф. Міжнародні стандарти фінансової звітності у форматі Мінфіну / С.Ф. Голов // Бухгалтерський облік і аудит. – 2013. – № 4. – С. 15-20.

3. Каменська Т. Основні напрями діяльності внутрішнього аудиту в системі управління / Т. Каменська // Бухгалтерський облік і аудит. – 2010. – № 7. – С. 40-43.

4. Стендер С.В. Аудит як структурний елемент контрольної функції управління / С.В. Стендер // Облік і фінанси АПК. – 2010. – № 1. – С. 112-117.

5. Хомяк Н.В. Впровадження міжнародних стандартів аудиту в розвиток системи економічного контролю України / Н.В. Хомяк // Економічні науки. – Серія «Облік і фінанси». – Збірник наукових праць. – Випуск 10 (37). – Ч. 4. – Луцьк: АНТУ, 2013. – С. 368-375.

ПРОБЛЕМИ ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ У ПРОЦЕСІ УПРАВЛІННЯ СТАНОМ СИСТЕМИ ЇЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

***НОСАНЬ Н.С., К.І.Н., ДОЦЕНТ,
ЧЕРКАСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ,
КУЦЕНКО Д.М., АСПІРАНТ,
ЧЕРКАСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО***

Проблема оцінювання як рівня фінансової безпеки суб'єктів господарської діяльності, так і рівня національної фінансової безпеки держави залишається актуальною з огляду на гнучкість структури та постійні трансформації будови систем фінансово-економічної безпеки на мікро- та макрорівнях. Проблеми діагностики стану фінансово-економічної безпеки досліджують сучасні вчені, зокрема, авторський підхід до оцінювання рівня економічної безпеки фінансових установ пропонує Н.В. Зачосова у своїй одноосібній монографії «Формування системи економічної безпеки фінансових установ» [1] та у інших фахових публікаціях [2, 3], С. М. Лаптев, О. М. Герасименко приділяють увагу особливостям формування індикаторів оцінки стану економічної безпеки торговців цінними паперами [4], окремі аспекти аналізу стану безпеки економічних систем розглядає В. О. Занора, в цілому досліджуючи питання організації системи управління економічною безпекою суб'єктів господарювання [5]. Однак, вирішення проблеми забезпечення об'єктивності та релевантності